

UvA-DARE (Digital Academic Repository)

Telecommunicatierecht

van Eijk, N.A.N.M.

Publication date

2015

Document Version

Final published version

Published in

Ars Aequi KwartaalSignaal

[Link to publication](#)

Citation for published version (APA):

van Eijk, N. A. N. M. (2015). Telecommunicatierecht. *Ars Aequi KwartaalSignaal*, 137, 7949-7950. http://www.arsaequi.nl/zr/kwartaalsignaal/15463/KwartaalSignaal_137.html

General rights

It is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), other than for strictly personal, individual use, unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

Disclaimer/Complaints regulations

If you believe that digital publication of certain material infringes any of your rights or (privacy) interests, please let the Library know, stating your reasons. In case of a legitimate complaint, the Library will make the material inaccessible and/or remove it from the website. Please Ask the Library: <https://uba.uva.nl/en/contact>, or a letter to: Library of the University of Amsterdam, Secretariat, Singel 425, 1012 WP Amsterdam, The Netherlands. You will be contacted as soon as possible.

TELECOMMUNICATIERECHT

AAK20157949

N.A.N.M. van Eijk

Wet- en regelgeving

Een zogenaamde ‘verzamelwet’ is toegestuurd aan de Tweede Kamer (*Kamerstukken II* 2014/15, 34271). De wet bevat diverse grote en kleine aanpassingen van de Telecommunicatiewet. Veel ervan waren onderwerp van consultatie dan wel zijn de uitkomst van overleg met het parlement. Het gaat onder meer om de versterking van positie van kleinzakelijke abonnees (die deels gelijke rechten krijgen als natuurlijke personen), betere afspraken ten aanzien van continuïteit van omroepuitzendingen (naar aanleiding van de langdurige uitval van een aantal zendmasten voor radio-omroep), ‘spoofing’ wordt geregeld (het verbergen achter een ander nummer) en nog wat andere zaken van voornamelijk technische aard.

Het ter beschikking stellen van ‘gratis telefoons’ is een klassieke marketingstrategie binnen de mobiele communicatiesector. Toestellen zijn natuurlijk nooit echt gratis, maar de prijs ervan wordt vaak gecompenseerd via hogere abonnements- en beltarieven. De Hoge Raad oordeelde (13 juni 2014, ECLI:NL:HR:2014:1385) vorig jaar dat de gratis telefoon een vorm van kredietovereenkomst is waarop de regels van de Wet op het financieel toezicht (Wft) van toepassing. Dit heeft allerlei neveneffecten. Zo moeten consumenten door vakbekwame personen worden

geïnformeerd en hoort een inkomenstoets te worden gedaan wanneer de waarde boven de 250 euro is. Het krediet moet worden geregistreerd en de aanbieders zijn verplicht om zich aan te sluiten bij een onafhankelijke klachtencommissie (het Klachteninstituut Financiële Dienstverlening (Kifid)). Minister Dijsselbloem van Financiën liet de Tweede Kamer oorspronkelijk weten dat deze regels strikt gehandhaafd moesten worden (*Kamerstukken II* 2014/15, 32545, 31). De door de mobiele aanbieders gevraagde versoepeling zag hij niet zitten. De Tweede Kamer was echter van mening dat toch naar een uitweg moest worden gezocht en heeft gevraagd om in overleg met de sector tot een gedragscode te komen (*Kamerstukken II* 2015/16, 34198, 16). Is die er voor 1 januari 2016 dan zou de minister moeten komen met een vrijstellingsregeling, zodat het ‘gratis’ toestel behouden blijft.

De vergunningen voor commerciële radio-omroep – het gaat om onder meer Radio 538, Sky Radio en Q-Music – worden opnieuw verlengd, althans de kans daarop is zeer groot. De minister van Economische Zaken had zich op het standpunt gesteld dat de vergunningen die per 31 augustus 2017 aflopen, gewoon geveild zouden moeten worden (*Kamerstukken II* 2014/15, 24095, 390). De Tweede Kamer was daar niet mee eens (*Kamerstukken II* 2014/15, 24095, 385). De minister ging daarop toch overstag en stemde in met een procedure om de vergunningen opnieuw te verlengen (*Kamerstukken II* 2014/15, 24095, 391). Daar worden wel strakke voorwaarden aan verbonden. Zo moet het algemeen belang van de verlenging duidelijk zijn. Die zit in het bevorderen van digitale radio-omroep (de analoge FM-vergunningen zijn gekoppeld aan digitale DAB+-vergunningen). De sector moet daarom komen met een robuust digitaliseringsplan. De minister wil geen nieuwe jarenlange juridische procedures over de prijs die betaald moet worden voor de verlengingen. Tegenover dit alles staat het verruimen van de eigendomsbeperkingen. Nu is het slechts toegestaan dat één algemeen radiostation en één gespecialiseerd station (zoals BNR en 100%NL) in de handen van dezelfde eigenaar zijn. Dat wordt versoepeld. De programmatische voorschriften blijven echter ongewijzigd.

Jurisprudentie

Het College van beroep voor het Bedrijfsleven (CBb) heeft een punt gezet achter een langslappende procedure over de uitgifte van ‘kavel 7’ voor commerciële radio-omroep (ECLI:NL:CBB:2015:317/318/319/320). In 2011 zijn de vergunningen voor commerciële radio-omroep verlengd tot 2017. De betrokken partijen moesten daarvoor een vergoeding betalen, die werd bepaald op basis van een rapport over de waardebepaling. Niet alle beschikbare frequenties werden via de verlenging toegekend, een landelijke dekking kwam – als gevolg van juridische procedures – pas later beschikbaar. Dit ‘kavel 7’ is in 2013 toegekend aan Radio 10. De prijs voor de toekenning was lager dan de andere stations moesten betalen voor de eerdere verlenging. Hierop startten Sky Radio, Q-Music en Radio 538

procedures met als doel een verlaging te krijgen van hun verlengingsprijs. Zij baseerden zich daarbij onder meer op het uitgangspunt dat er op grond van Europese regels niet gediscrimineerd mag worden. De minister die eerder al toezegde een en ander te onderzoeken, kwam mede op basis van een onderliggende waardebeoordeling, tot de conclusie dat er geen reden was om klagers tegemoet te komen. Daarbij beriep hij zich onder meer op het feit dat er veranderende omstandigheden waren. Het CBb onderschrijft de door de minister ingenomen standpunten. Hij had op basis van het onderliggende onderzoek terecht mogen besluiten om geen compensatie toe te kennen. De waardebeoordeling is voldoende zorgvuldig gebeurd en ook zijn partijen in voldoende mate bij het proces betrokken geweest.

Literatuur

- E.H. Hondius & G.J. Rijken (red.), *Handboek Consumentenrecht* (4e druk), Zutphen: Uitgeverij Paris 2015, 640 p. (met onder meer hoofdstukken over consumentenkrediet, telecommunicatierecht, handelspraktijken en reclame, privacy van consumenten, de geschillencommissies en de ACM als toezichthouder in consumentenzaken);
 - A. Carton, 'De Belgische dataretentiewetgeving na het vernietigingsarrest van 11 juni 2015: another one bites the dust?', *Computerrecht* 2015, afl. 5, p. 251-256;
 - J. Poort, 'Veranderingen in de telecommarkt: consolidatie en differentiatie', *Mediaforum* 2015, afl. 6, p. 205-209.
-